Cena numeru 50 gr.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

# APEL

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU ZRZESZEŃ URZĘDNIKÓW SĄDOWYCH RZ. P.

**Nr. 5** *WYCHODZI CO MIESIĄC* **Rok VIII**

Treść numeru:

## SPRAWOZDANIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO



**Warszawa** **MAJ** **Rok 1935**

**Nr. 5** WARSZAWA, MAJ 1935 **Rok VIII**

# A P E L

**ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU ZRZESZEŃ URZĘDNIKÓW SĄDOWYCH RZPLITEJ POLSKIEJ**

## Słowo wstępne na Zjazd

*Dnia 12 i 13 maja r. b. odbędzie się w Warszawie XIII Zjazd Delegatów Zrzeszeń Urzędników Sądowych Rz. P. Poprzedni Zjazd, który odbył się na pograniczu 1933—1934 r., był Zjazdem nadzwyczajnym, mającym za zadanie opracowanie nowego statutu. Obecny Zjazd jest zwykłym dorocznym Zjazdem, opartym na nowym statucie. Zadania dorocznego Zjazdu są ściśle ustalone: a więc sprawozdanie z działalności Zarządu za okres ubiegły, uchwalenie budżetu i stworzenie programu działalności na okres przyszły. W programie na okres przyszły należy uwzględnić: sprawy organizacyjne, mające na celu sprowadzenie wszystkich Zrzeszeń, wchodzących w skład Centrali, do jednolitych form istnienia oraz sprawy zawodowe, wkraczające w dziedzinę zagadnień bytu i praw pracownika państwowego z uwzględnieniem specyficznych spraw urzędnika sądowego. Dla wszystkich tych spraw mamy wytkniętą programową linję działania tak wewnątrz swojej organizacji, jak i nazewnątrz, współdziałając czynnie z innemi organizacjami w środowiskach zespolonego ruchu zawodowego.*

*Przechodząc do sprawozdania z działalności Zarządu i Prezydjum za okres ubiegły, należy na wstępie zaznaczyć, że warunki, w jakich pracują organizacje urzędnicze od roku 1931 zasadniczo nie zmieniły się, więc i namacalne rezultaty tej pracy nie mogą być takie, jakie miały miejsce w czasach normalnych warunków gospodarczych kraju. Mimo to mamy to głębokie przeświadczenie, że obowiązek nasz w tych trudnych warunkach wykonaliśmy sumiennie i uczciwie w granicach tego, co zrobić było można; reszta nie należy do nas. Być może, że w warunkach dzisiejszych praca w organizacji zawodowej, jest przysłowiową pracą syzyfową, wielce niewdzięczną, bo nie dającą takich efektów, jakich należałoby oczekiwać; nie dającą nawet tym ludziom, którzy się z nią bezpośrednio stykają, pewnej sumy moralnego zadowolenia, jaka należy im się, jako ekwiwalent uczuciowy wpływający do duszy jednostki z dobrze spełnionego uczynku, wypełnionego obowiązku i osiągnięcia zamierzonego celu. Tem niemniej, oceniając tę pracę, należy wziąć pod uwagę nietylko mniejszą lub większą doraźną skuteczność działania, leżącą poza granicami atrybucyj zarządów, ale należy mieć na względzie miarę i ciężar włożonego trudu i stopień, w jakim został spełniony obowiązek dbałości o interes ogółu.*

*Składając w ręce ogółu sprawozdanie, zamieszczone w niniejszym numerze „Apelu“, zaznaczamy, że kierując się względami praktyczności i celowości, materjał sprawozdawczy przygotowaliśmy w ten sposób, ażeby ilustrował układ stosunków organizacyjnych i w sposób jak najbardziej treściwy i objektywny przedstawił obraz tych zabiegów około żywotnych spraw ogółu koleżanek i kolegów, jaki był udziałem Zarządu Głównego i jego Prezydjum w okresie kończącej się kadencji. Nie rozszerzaliśmy ram sprawozdania z uwagi na to, że wszelkie poczynania i przebieg akcji przy traktowaniu poszczególnych spraw podawaliśmy do wiadomości ogólnej za pośrednictwem naszego pisma związkowego. Ograniczyliśmy się więc do zebrania konkretnych faktów i przedstawienia ich do oceny ogółu i na Zjeździe Delegatów. O naszej pracy nie mówią napuszone słowa, ani szumne frazesy; miejsce ich zajmuje sucha, lecz dobitna wymowa cyfr i faktów, świadczących o rzetelnej i uczciwej pracy według najlepiej pojętego w swem sumieniu zrozumienia interesów ogółu, przy uwzględnianiu interesów służby i Państwa. Nie kierujemy się demagogją, nie wyolbrzymiamy rzeczy małych, nie wprowadzamy do umysłów ogółu złud nieistotnych, lecz oceniając wszelkie zjawiska ze spokojem, z powagą, z zupełnem opanowaniem nerwów, mieliśmy siłę przekonań i odwagę bronienia naszych wspólnych spraw aż do wyczerpania wszelkich możliwych dróg i środków. Gdyby jednak w umysłach chwiejnych budziły się refleksy co do celowości naszych wspólnych poczynań i wysiłków, to na zakończenie odpowiemy: PIĘKNA I CHLUBNA JEST HISTORJA NASZEJ PRACY ZAWODOWEJ W CZASIE PRZESZŁYM. A DO ŻYWYCH I SILNYCH — PRZYSZŁOŚĆ NALEŻY.*

*Z tem hasłem idziemy na Zjazd.*

**Prezydjum Zarządu Głównego.**

# SPRAWOZDANIE

## Zarządu Głównego Centr. Związku Zrzeszeń Urzędn. Sądowych R. P.

*za czas od 21.V.1933 r. do 12.V.1935 r.*

Dotychczasowa organizacja nosiła nazwę Centralny Związek Zrzeszeń Urzędników Sądowych R. P. i skupiała wszystkie zrzeszenia okręgowe urzędników sądowych na całym obszarze Państwa, a mianowicie:

**Apelacyjne Związki Okręgowe:**

1) *Związek Urzędników Sądowych w Katowicach* (należą tu koła okręgowe w Katowicach i Cieszynie), 2) *Związek urzędników Sądowych w Krakowie* (należą tu koła okręgowe w Jaśle, Krakowie, Nowym Sączu, Rzeszowie, Tarnowie i Wadowicach) 3) *Związek Urzędników Sądowych we Lwowie* (należą tu delegatury okręgowe w Brzeżanach, Czortkowie, Kołomyi, Lwowie, Przemyślu, Samborze, Sanoku, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu i Złoczowie), 4) *Związek Urzędników i Praktykantów Sądowych w Poznaniu* (należą tu związki i towarzystwa okręgowe w Bydgoszczy, Gnieźnie, Lesznie, Ostrowiu poznańskim i Poznaniu), 5) *Związek Urzędników Sądowych w Toruniu* (należą tu związki okręgowe w Chojnicach, Grudziądzu, Starogardzie i Toruniu).

Ostatnie dwa związki, Poznański i Toruński, na walnem zebraniu w dniu 17 lutego r. b. w Poznaniu połączyły się i stworzyły jedną organizację apelacyjną w Poznaniu.

**Stowarzyszenia Okręgowe:**

1) Białystok, 2) Grodno, 3) Kalisz, 4) Kielce, 5) Lublin, 6) Łomża, 7) Łódź, 8) Mława, 9) Nowogródek,

10) Piotrków, 11) Płock, 12) Radom, 13) Sosnowiec, 14) Suwałki, 15) Warszawa, 16) Wilno, 17) Włocławek, 18) Zamość.

W okresie sprawozdawczym zgłosiły przystąpienie do Centralnego Związku dwa Stowarzyszenia: 1) Urzędników Sądu Najwyższego, i 2) Stow. Urzędników Sądowych Wydz. Zam. Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Centralny Związek Zrzeszeń Urzędników Sądowych Rz. P. zespala związki okręgowe, które w programie swej działalności mają zadania gospodarcze i lokalną obronę praw i interesów swych członków, Centrala zaś ma w swej działalności zadania natury ogólnej, a mianowicie obronę praw i interesów ogółu członków zrzeszonych w poszczególnych organizacjach i zastępstwo tychże wobec centralnych władz państwowych.

*Skład Zarządu Głównego:*

Zarząd Główny Centralnego Związku Zrzeszeń wybrany na zjeździe delegatów w dniu 21 maja 1933 r., ukonstytuował się w następujący sposób:

1. Prezes Wacław Sikorski (Warszawa)
2. Wiceprezes Kazimierz Rudzisz (Warszawa)
3. Wiceprezes Władysł. Trzemżalski (Katowice)
4. Gener. sekretarz Zenon Szkolnicki (Warszawa)
5. Skarbnik Leonard Harkiewicz (Warszawa)
6. Zast. sekret. Lucjan Białokoziewicz (Warsz.)
7. Zast. skarb. Sylwerjusz Walewski (Warszawa)

*Członkowie Zarządu:*

8. Zygmunt Adamczuk (Lublin)
9. Stefan Ebel (Wilno)
10. Józef Familier (Warszawa)
11. Władysław Hostyński (Poznań)
12. Stanisław Olejowski (Lwów)
13. Jan Paszta (Białystok)
14. Maurycy Rosenblüth (Kraków)
15. Bernard Stramer (Przemyśl)
16. Mieczysław Wróblewski (Toruń)

*Komisja Rewizyjna:* Jan Majcher (Katowice), Kazimierz Sempiński (Poznań), Ignacy Mruz (Kalisz): *zastępcy:* Leon Ossowski (Toruń), Jerzy Szulc (Kielce).

*Redaktor i administrator „Apelu":* Jerzy Przyłuski (Warszawa).

Członkowie Zarządu: Rudzisz, Familjer i Walewski, złożyli swoje mandaty na krótko przed zakończeniem obecnej kadencji.

### Szersze zespolenie organizacyjne.

Centralny Związek Zrzeszeń Urzędników Sądowych Rz. P. zastępuje interesy urzędników sądowych na terenie Ministerstwa Sprawiedliwości i innych władz państwowych bezpośrednio w sprawach, które dotyczą wyłącznie zrzeszonego ogółu urzędników sądowych.

W sprawach natury ogólnej, jak obrona bytu, praw i interesów, opartych na przepisach pragmatycznych, uposażeniowych, emerytalnych i t. p., a dotyczących tak urzędników sądowych jak i innych urzędników państwowych, Centralny Związek współdziałał łącznie z innemi organizacjami, zgrupowanemi w zespołach porozumiewawczych.

### Ogólne Zrzeszenie Związków i Stowarzyszeń Funkcjonarjuszów Państwowych i Samorządowych R. P.

Najbliższą pod względem organizacyjnym i stopniowania jest ugrupowanie związków i stowarzyszeń, oparte na statucie pod nazwą: Ogólne Zrzeszenie Związków i Stowarzyszeń Funkcjonarjuszów Państwowych i Samorządowych R. P., w skład którego wchodzą niżej wymienione związki centralne o charakterze zawodowo-dekasteryjnym, obejmujące cały obszar Państwa i związki zcentralizowane terytorjalnie, posiadające zakres działania conajmniej na terenie jednego województwa:

1) Centralny Związek Zrzeszeń Urzędników Sądowych Rz. P. w Warszawie,

2) Tow. Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych T. N. S. W. w Warszawie,

3) Związek Stowarzyszeń Urzędników Państwowych z akademickiem wykształceniem w Warszawie,

4) Stowarzyszenie Chrześcijańsko-Narodowego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Warszawie,

5) Związek Zrzeszeń Pracowników Publicznych województwa krakowskiego w Krakowie,

6) Zespół Zrzeszeń pracowników państwowych, samorządowych i komunalnych na województwo śląskie w Katowicach,

7) Centralny Związek Państwowych i Samorządowych Urzędników kancelaryjnych III kat. we Lwowie,

8) Wojewódzki Związek Stałej Delegacji pracowników państwowych w Tarnopolu,

9) Związek Okręgowy Stowarzyszeń Urzędników Państwowych, Samorządowych i Komunalnych w Poznaniu,

10) Związek Urzędników Państwowych, Samorządowych i Komunalnych województwa śląskiego,

11) Powszechny Związek Emerytów,

12) Towarzystwo Urzędnicze „Samopomoc" sekwestratorów podatkowych we Lwowie,

13) Związek Emerytów Państwowych, Wdów i Sierot w Poznaniu.

W bloku tej organizacji reprezentują urzędników sądowych przedstawiciele Centralnego Związku Zrzeszeń Urzędników Sądowych Rz. P.: prezes Zarządu Głównego — Wacław Sikorski (który wchodzi w skład Prezydjum Ogólnego Zrzeszenia w charakterze wiceprezesa, a w ostatniej kadencji z powodu ustąpienia prezesa pełnił jego obowiązki) oraz generalny sekretarz Zenon Szkolnicki (jako sekretarz).

Na zebraniu delegatów Ogólnego Zrzeszenia w dn. 9 marca r. b. powołano zarząd w składzie następującym:

1) prezes Franciszek Sienkiewicz (Warszawa), 2) wiceprezes dr. Krajewski (Kraków), 3) wiceprezes Wacław Sikorski (Warszawa), 4) sekretarz dr. Włodzimierz Hekajło (Warszawa), 5) skarbnik Zenon Szkolnicki (Warszawa), członkowie zarządu: 6) Jaroński Józef (Lwów), 7) dr. Koncewski Stanisław (Warszawa), 8) Kozłowski Leon (Warszawa), 9) inż. Leszczyński Tadeusz (Poznań), 10) Pamuła Błażej (Lwów), 11) prof. Ptaszycki Jan (Warszawa), 12) Świerczyna Emil (Katowice).

Zastępcy członków zarządu: 1) Kazimierz Kotowski (Warszawa), 2) Edward Zienkowski (Warszawa), 3) vacat, miejsce zastrzeżone dla delegata Towarzystwa Małopolskich Urzędników Rachunkowo-Kasowych we Lwowie, 4) miejsce zastrzeżone dla delegata Stowarzyszenia Chrześć.-Nar. Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Warszawie (zaproponowany Marjan Ornoch), 5) Józef Dziak (Poznań), 6) inż. Henryk Steckel (Kraków).

Komisja rewizyjna, członkowie: 1) Tadeusz Huczyński, 2) Longchamps Andrzej, 3) Romuald Mańkowski, wszyscy z Warszawy; zastępcy: 1) Leonard Harkiewicz (Warszawa), 2) miejsce zastrzeżone dla

delegata Stowarzyszenia Chrześć. Nar. Nauczycielstwa Szkół Powszechnych.

### Naczelny Komitet Pracowników Państwowych, Kolejowych i Samorządowych.

Następną, opartą o szersze podstawy organizacją zespoloną, do której wchodzi Centralny Związek przez Ogólne Zrzeszenie, był: Naczelny Komitet Pracowników Państwowych, Kolejowych i Samorządowych. W skład Naczelnego Komitetu wchodziło Ogólne Zrzeszenie Związków i Stowarzyszeń wyżej wymienionych Zjednoczenie Kolejarzy Polskich — najliczniejsza organizacja kolejowców oraz Związek Zrzeszeń Emerytalnych.

### Reprezentacja Zawodowa:

Oprócz Naczelnego Komitetu istniało drugie ugrupowanie pracowników państwowych p. n. Międzyzwiązkowy Komitet Pracowników Państwowych. W wyniku osiągniętego porozumienia między tymi dwoma komitetami i na ich miejsce utworzyła się nowa zespolona organizacja p. n. Reprezentacja Zawodowa Pracowników Państwowych, do której *oprócz wyżej wymienionych związków w Ogólnem Zrzeszeniu i Naczelnym Komitecie* weszły następujące związki Międzyzwiązkowego Komitetu, a mianowicie:

Stowarzyszenie Urzędników Państwowych, Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych, Związek Pracowników Poczt-Telegr.-Telef. R. P., Związek Niższych Pracowników Poczt-Telegr.-Telef. R. P., Związek Niższych Funkcjonarjuszów R. P., Związek Pracowników Umysłowych Administracji Wojskowej, Związek Nauczycielstwa Polskiego, Związek Urzędników Kolejowych, Związek Zawodowy Drużyn Konduktorskich i Związek Zawodowy Leśników.

Oba dotychczasowe Komitety (Międzyzwiązkowy i Naczelny) wyznaczają do kierownictwa Reprezentacji po jednym sekretarzu i po dwóch członków; w ten sposób stworzone kierownictwo Reprezentacji wybiera prezesa z poza swego grona.

Kierownictwo Reprezentacji jest zarazem delegacją do Centralnej Rady Pracowniczej; prezes i dwaj sekretarze Reprezentacji wchodzą do Prezydjum Centralnej Rady Pracowniczej.

Do kierownictwa Reprezentacji weszli:

*Fr. Sienkiewicz jako prezes, Tad. Domański i dr. St. Koncewski jako sekretarze, a w charakterze członków B. Chruścicki, A. Sas, P. Nowakowski i prezes Zarządu Głównego Związku Zrzeszeń Urzędników Sądowych kol. Wacław Sikorski.*

### Centralna Rada Pracownicza.

C. R. P. jest najwyższą reprezentacją świata pracowniczego, do której oprócz Reprezentacji Zawodowej Pracowników Państwowych wchodzą: Rada Naczelna Związków Zawodowych Pracowników Samorządowych oraz Unja Związków Pracowników Umysłowych (prywatnych). C. R. P. skupia około 70 związków centralnych i ponad 500.000 członków fizycznych.

### Zadania i cele organizacyj.

Jako zadania i cele wymienionych organizacyj występują: *konsolidowanie, pogłębianie i koordynowanie ruchu zawodowego w Polsce, obrona interesów zawodowych i kulturalnych, a przedewszystkiem obrona warunków bytu materjalnego i prawnego świata pracy*

## Sprawy zawodowe

### Akcja ogólna zespolona.

Akcja ogólna w okresie sprawozdawczym podejmowana była za pośrednictwem Ogólnego Zrzeszenia Naczelnego Komitetu i Centralnej Rady Pracowniczej, jako naczelnej reprezentacji pracowników państwowych i samorządowych jak również i Naczelny Komitet zajmowały się kwestją wyrównania pokrzywdzeń, wynikających z ustawodawstwa urzędniczego, a przedewszystkiem ustosunkowaniem się do projektów ustawy pragmatycznej i uposażeniowej, które obecnie jako ustawy obowiązują. Zgodnie z przyrzeczeniem Rząd udzielił Centralnej Radzie Pracowniczej projekt ustawy uposażeniowej do zaopinjowania, z uwagi jednak na bardzo krótki czas, udzielony Centralnej Radzie Pracowniczej do wniesienia oświadczeń, nie było możności opracowania całokształtu opinji. Centralna Rada Pracownicza złożyła Rządowi ogólne uwagi i wyraziła pogląd, że ze swej strony uważa nowelizację ustawy uposażeniowej w obecnym czasie za nieaktualną, a nadającą się do przeprowadzenia w czasie, w którym nastąpi normalizacja warunków gospodarczych Państwa. Pozatem na życzenie Rządu C. R. P. podjęła się opracowania zasad zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych, projekt ten był jedynie racjonalny, gdyż uwzględniał w najszerszej mierze interes we wszystkich grupach i wymiarach uposażeń. Nowelizacja ustawodawstwa urzędniczego, ogłoszona w Dzienniku Ustaw Nr. 86 z roku 1933, a zwłaszcza nowa ustawa uposażeniowa, potraktowała najniekorzystniej funkcjonarjuszów państwowych cywilnych. Organizacje dążyły do tego, aby przepisy wykonawcze, zawierające zasady zaszeregowania funkcjonarjuszów do odpowiednich grup, zbliżyły ich najbardziej do dotychczasowego uposażenia, dlatego też dokonano przez ekspertów prawników szczegółowych wyliczeń. W dniu 15 listopada 1933 r. przedstawiono Prezydjum Rady Ministrów projekt przepisów wykonawczych do ustawy uposażeniowej, zawierającej zasady zaszeregowania. Pomimo zapowiedzi i zapewnień, że mają być zachowane dotychczasowe normy uposażeniowe z nieznacznemi tylko odchyleniami i nowa ustawa uposażeniowa nie ma na celu oszczędności na uposażeniach urzędniczych, a gdyby powstały znaczniejsze różnice, będą one wyrównane w drodze zapomóg przewidzianych w art. 7 ustawy, pracownicy państwowi doznali pokrzywdzeń materjalnych, które — zwłaszcza w niższych stopniach — wynoszą około 7% uposażenia, a ustanowione dodatki wyrównawcze, stanowiące różnicę między dawną płacą, a nowem, ukróconem o 7% uposażeniem, nie wyrównują doznanych pokrzywdzeń, gdyż poniósłszy stratę w postaci 7% obniżki, funkcjonarjusz traci w podstawie do wymiaru emerytury przeciętnie około 25%, t. j. tę część uposażenia, którą stanowi dodatek wyrównawczy.

W tym stanie rzeczy zarówno Naczelny Komitet jak i Centralna Rada Pracownicza kontynuując akcję o usunięcie grożących krzywd, które świat urzędniczy niespodziewanie a wbrew oświadczeniom miarodajnych czynników dotknęły, spowodowały ponowny memorjał z dnia 10 stycznia 1934 r., w którym uzasadniono w znanej argumentacji zbędność i niecelowość nowej ustawy z żądaniem uchylenia tejże.

W dalszym rozwoju akcji nastręczył się wniosek, że najbardziej celowem posunięciem będzie zwołanie kongresu wszystkich zarządów organizacyj zawodowych,

który da wyraz swemu stanowisku przez powzięcie odpowiednich rezolucyj.

Kongres odbył się w Warszawie dnia 21.I.1934 r., na który przybyli przedstawiciele rządu: wiceminister skarbu p. Wacław Jędrzejewicz, szef biura personalnego Rady Ministrów p. Drymmer, dyrektor departamentu Ministerstwa Skarbu p. Nowak i główny inspektor Ministerstwa Opieki Społecznej p. Klott.

Na kongresie wygłosili referaty:

1) inż. Łopuszański z ramienia Naczelnego Komitetu p. t. „Świat pracy a Państwo",

2) p. Stypiński p. t. „Położenie pracowników państwowych w świetle nowych przepisów uposażeniowych".

Na bardzo ważkie argumenty zawarte w obu referatach odpowiedział przedstawiciel rządu p. wiceminister Jędrzejewicz, przedstawiając wyjaśnienia i optymistyczny pogląd na sposoby wykonania nowego ustawodawstwa urzędniczego.

W obszernej dyskusji przemawiali na kongresie przedstawiciele różnych zespołów organizacyjnych, zaś imieniem Ogólnego Zrzeszenia i Naczelnego Komitetu przemawiał urzędujący prezes p. Wacław Sikorski, wnosząc imieniem tych organizacyj oświadczenie zsolidaryzowania się z akcją C. R. P. i rezolucjami, jakie w tej mierze kongres uchwali.

Realnym wynikiem kongresu były dodatkowe zaszeregowania w wypadkach najbardziej jaskrawego pokrzywdzenia aż do wyczerpania funduszów na wydatki osobowe i prawo o wyborze emerytury.

W tym samym czasie dokonana była nowelizacja ustawy pragmatycznej, która wniosła wiele obostrzeń przez rozszerzenie uprawnień przełożonej władzy w stosunku do funkcjonarjusza, modyfikację przepisów dyscyplinarnych oraz zmianę tabeli stanowisk, przez ujednostajnienie tytulatury, zwłaszcza w II-ej i III-ej kategorji na „sekretarz" i „pomocnik kancelaryjny".

Znowelizowana została również ustawa emerytalna, przynosząc emerytom pokrzywdzenie w postaci odjęcia dodatku mieszkaniowego i pewnych obostrzeń w sprawie policzalności czasu służby do emerytury.

Akcja w tej sprawie miała ten skutek, że wzamian utraconego dodatku mieszkaniowego przyznano emerytom 10% dodatek do uposażenia, a ponadto weszło w życie rozporządzenie o prawie wyboru emerytury dla tych, którzy odchodzą w stan spoczynku, a dawna wysokość uposażenia dawała im korzystniejszą podstawę do wymiaru emerytury.

Na skutek konkretnych wniosków, zgłoszonych przez Ogólne Zrzeszenie, Centralna Rada Pracownicza wystąpiła z szeregiem memorjałów, które przedstawiła w Prezydjum Rady Ministrów na audjencji w dn. 29 stycznia r. b.

W memorjałach wysunięto następujące tezy:

### W sprawach pragmatycznych i uposażeniowych.

Przemianowanie urzędników prowizorycznych, posiadających 5-letnią służbę w tym charakterze — na urzędników stałych oraz przemianowanie praktykantów, którzy złożyli egzaminy z wynikiem dodatnim — na urzędników prowizorycznych.

Zawiadomienie o niedostatecznej ocenie kwalifikacyjnej powinno być umotywowane i w wypadku, gdy według rozumienia interesowanego ocena ujemna została wydana przez władzę niesłusznie, udzielenie możności odwołania się do komisyj kwalifikacyjnych, które w tym celu należałoby powołać przy władzach II i III instancji.

Ustalenie następujących tytułów służbowych:

dla II kategorji — a) kierownik sekretarjatu, b) sekretarz, c) adjunkt;

dla III kategorji — a) kierownik kancelarji, b) starszy asystent, c) asystent.

Przedstawiając p. Premjerowi powyższe postulaty. Centralna Rada Pracownicza stwierdziła, że nie wyczerpują one całkowicie postulatów w sprawie ustawy o państwowej służbie cywilnej, która winna ulec zasadniczej i gruntownej rewizji, lecz zostały wysunięte jako zagadnienia niecierpiące zwłoki w załatwieniu.

### W sprawach awansowych.

Ustalenie stałych terminów awansów pracowniczych 2-krotnie do roku, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r.

Automatycznego przesunięcia do wyższych grup uposażenia wszystkich pracowników państwowych, otrzymujących dodatek wyrównawczy w wysokości równej i wyższej różnicy pomiędzy posiadaną grupą uposażenia, a bezpośrednio wyższą.

Uwzględniania przy awansach z wyboru starszeństwa grupy uposażeniowej i kwalifikacji służbowej oraz wysokości posiadanego dodatku wyrównawczego.

Przyznanie 20% stałego dodatku do uposażeń pracownikom państwowym, zatrudnionym na Śląsku, opłacanym ze Skarbu Państwa, jak to ma miejsce w stosunku do pracowników państwowych, opłacanych ze Skarbu Śląskiego.

### W sprawie ulg kolejowych.

Przyznanie na zasadzie art. 12 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28.X.1924 r. 50% ulg kolejowych dla wszystkich czynnych i emerytowanych pracowników państwowych i ich żon.

Przyznanie analogicznych ulg na państwowych linjach autobusowych.

### W sprawie opłat szkolnych.

Stworzenie przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego specjalnego funduszu pomocy szkolnej dla dzieci pracowników państwowych pełniących służbę w miejscowościach, gdzie szkół państwowych niema, przeznaczając ewentualnie na ten cel pobierane od pracowników państwowych opłaty za naukę dzieci w szkołach państwowych.

O ileby utworzenie powyższego funduszu nie mogło być przeprowadzone ze względów formalnych, przyznanie zwrotów opłat szkolnych wyżej podanej kategorji pracowników państwowych i emerytów w granicach § 7 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 28.X.1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych.

### W sprawie pomocy lekarskiej.

Przyznanie zwrotów urzędowych (75% taksy szpitalnej) za leczenie innych chorób poza płucnemi.

Objęcie pomocą lekarską pomocy i porady dentystycznej.

Skasowanie ograniczeń na recepturze.

Przyznanie bezpłatnych biletów kolejowych dla kierowanych na leczenie do miejscowości uzdrowiskowych.

Objęcie pomocą lekarską wszystkich emerytów, ich żon i dzieci.

— — — — — — — — — —

W dalszym etapie poczynań, wobec wystąpienia na widownię nowego czynnika organizacyjnego, kon-

solidującego ruch zawodowy pracowników państwowych, p. n. Reprezentacja Zawodowa, sprawy wyżej omawiane weszły do programu prac tej organizacji i na zjeździe delegatów w dn. 10 marca r. b. na podstawie odnośnych referatów , przedstawionych przez kierownictwo Reprezentacji zapadły uchwały kontynuowania zabiegów w sprawach już przedstawionych Rządowi oraz zakreślono plan na najbliższą przyszłość.

Poza deklaracją, w której podniesiono doniosłość zespolenia wszystkich organizacyj pracowniczych, co daje rękojmię skutecznej obrony praw pracowników państwowych uchwały zebrania delegatów wypowiadają się za pilną potrzebą znormalizowania stosunków w zakresie uprawnień pragmatycznych i uposażeniowych, skonkretyzowania postanowień dotyczących ustalenia pracownika w służbie, jawności kwalifikacyjnej, uchylenia następstw ujemnych kwalifikacyj w formie zwolnienia ze służby, a wprowadzenia na jego miejsce przeniesienia pod nowe kierownictwo, przyznania pracownikowi prawa odwołania się od ujemnej kwalifikacji do inspekcji administracyjnej, w dziale dyscyplinarnym postanowiono domagać się wprowadzenia czynnika sędziowskiego jako niezawisłego przewodniczącego do komisyj w trzech instancjach, przyczem najwyższa powinna posiadać uprawnienia kasacyjne, dopuszczenia adwokatów w roli obrońców i znowelizowania rodzajów kary, wreszcie zwrócono uwagę na potrzebę jawności rozpraw.

Ponadto postanowiono domagać się zarówno dla pracowników czynnych jak i emerytów państwowych i ich rodzin rozszerzenia pomocy lekarskiej, zwłaszcza na lecznictwo zapobiegawcze, przyznania ulg kolejowych od obowiązującej taryfy oraz ulg w opłatach szkolnych.

W zakresie przepisów uposażeniowym uchwalono domagać się znowelizowania ustawy uposażeniowej, zwłaszcza przez zniesienie zbyt wielkich różnic w wysokości poborów oraz przez przywrócenie dodatków rodzinnych, narazie zaś przeprowadzenia awansów wedle zasad starszeństwa i ilości lat służby przy równych kwalifikacjach i jak najrychlej winni być objęci awansami ci, którzy pobierają dodatki wyrównawcze. Zarazem stwierdzono, że w interesie państwa leży powołanie z powrotem do służby przedwczesnych emerytów, przyczem zebranie delegatów wystąpiło przeciw dotychczasowemu upośledzeniu emerytów zarówno w zakresie pomocy lekarskiej jak wpisów szkolnych i ulg kolejowych oraz przeciw poddawaniu emerytów kolejowych ponownym badaniom lekarskim celem obniżenia im wymiaru emerytury.

Zebranie delegatów oświadczyło się za niekrępowaną swobodą ruchu zawodowego, którą uważa za niezbędny warunek wyzwolenia sił społecznych, zbawiennych dla przyszłości państwa.

Zarazem postanowiono wezwać wszystkie organizacje do przedłożenia materjałów dotyczących instytucyj samopomocy, jakimi rozporządzają i oświadczenia się, czy i w jakich granicach zgodziliby się na wymienny sposób korzystania z nich.

Uchwalono utworzyć w obrębie Reprezentacji cztery sekcje: administracyjną, nauczycielską, kolejową i pocztową oraz ustalono sposób powołania ich do życia.

Kierownictwo Reprezentacji ze swej strony zwróciło się z apelem, aby organizacje pracownicze utrzymywały stały kontakt z temże kierownictwem przez dostarczanie materjałów, sprawozdań ze zjazdów i zgłaszanie aktualnych postulatów.

### Akcja na własnym terenie.

Poza sprawami natury ogólnej, co do których podejmowana jest akcja przez nadrzędne zespoły organizacyjne, *w skład których wchodzi nasz Związek i nasi przedstawiciele*, wynika potrzeba czynienia zabiegów przez Zarząd Główny względnie Prezydjum Zarządu na terenie Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawach dotyczących wyłącznie urzędników sądowych. Niektóre sprawy aczkolwiek mają charakter ogólnych postulatów, wymagają poparcia na swoim terenie celem skuteczniejszego załatwienia.

### Sprawy uposażeniowe.

Na czoło wszystkich zagadnień wysuwają się siłą rzeczy sprawy stanowiące podstawy egzystencji jednostki i ogółu, składającego się z tych jednostek. To też żadnej innej sprawie nie poświęca się tyle uwagi w związkach zawodowych, co sprawie uposażeniowej. Jak już widać ze sprawozdania ogólnego troska zespolonych organizacyj znalazła swój wyraz przez usilne zabiegi rzeczowe posunięcia u sfer miarodajnych. Nie mogąc odroczyć wprowadzenia w życie nowej ustawy uposażeniowej, czynione były wysiłki znalezienia korzystnego rozwiązania przez odpowiednie zaszeregowanie. Aczkolwiek i w tej fazie rozwoju wypadków nie znaleziono zadośćuczynienia z powodu przyjęcia niekorzystnych zasad, tem niemniej Zarząd Główny Centralnego Związku w trakcie zabiegów w Ministerstwie Sprawiedliwości otrzymał miarodajne przyrzeczenia, że sprawa zaszeregowania zostanie w Ministerstwie, w granicach wszelkich możliwości, potraktowana i załatwiona przychylnie.

Zapowiedź ta usprawiedliwiła ustosunkowanie się do problematu zaszeregowania, gdyż całe szeregi pozycyj w przedstawionych wykazach przez władze II-ej instancji zostały w Ministerstwie skorygowane na korzyść urzędników. Oczywiście, że znaczna część koleżanek i kolegów poniosła ujemne skutki zaszeregowania, lecz przyczyną tego była ustalona zgóry zasada oraz skromność sumy globalnej na wydatki personalne, której przekroczyć nie było można, a z czem Ministerstwo Sprawiedliwości według zalecenia musiało się liczyć. Te względy były decydujące, lecz w granicach swej możliwości Ministerstwo ustosunkowało się do tej sprawy jak najprzychylniej.

Drugą sprawą była kwestja awansów zeszłorocznych i w roku bieżącym, w której również występował Zarząd Główny w Ministerstwie, zabiegając o ugruntowanie zasady, że awanse powinny dotyczyć *w pierwszym rzędzie i wyłącznie tych, którzy ponieśli straty wskutek zaszeregowania i pobierają dodatki wyrównawcze.*

Poruszano również sprawę obsadzania opróżnionych stanowisk w wyższych grupach i obsadzanie stanowisk kierowniczych w VI grupie w granicach ustalonych budżetem.

Podnoszono sprawę mianowania praktykantów po odbyciu służby przygotowawczej i złożeniu egzaminów, podkreślając, że przez zahamowanie awansów, ustawowy okres służby przygotowawczej już dawno upłynął i obecnie niema przeszkód do mianowań. Sprawa ta znalazła rozwiązanie częściowe, przez uzyskanie decyzji zezwalającej na mianowanie praktykantów prowizorycznymi urzędnikami. Rozwiązanie tego rodzaju wprowadza o tyle korzystniejszą sytuację, że mianowanie na prowizorjum przesuwa zainteresowanego

o jedną grupę wyżej i daje uprawnienia emerytalne na zasadach ogólnych.

Intensywnie popierana była sprawa przyznania urzędnikom w sądownictwie dodatków funkcyjnych. Złożono szereg memorjałów i odbyto kilka audjencyj w tej sprawie; akcja co do niej znajduje się w fazie dalszego rozwoju.

**Tabela stanowisk.**

Sprawa tabeli stanowisk popierana była przez nasz Związek z całą energją, to też wprowadziliśmy ją pod obrady Ogólnego Zrzeszenia, Reprezentacji Zawodowej i Centralnej Rady Pracowniczej, a nadto popieraliśmy ją w Ministerstwie Sprawiedliwości, gdzie znajdujemy zupełne zrozumienie dla słuszności naszego postulatu. Punkt ciężkości w tej jak i innych sprawach, związanych z przepisami uposażeniowemi, pragmatycznemi i emerytalnemi znajduje się w Prezydjum Rady Ministrów. Ze strony naszego Ministerstwa mamy zapewnione poparcie dla tej sprawy. Już w momencie projektowania tabeli stanowisk wystąpiliśmy do Ministerstwa Sprawiedliwości z memorjałem wprowadzenia korekty w myśl naszych postulatów rozszerzenia i zróżniczkowania stanowisk, a przedewszystkiem wyeliminowania w III kategorji nomenklatury: „pomocnik kancelaryjny". Memorjał nasz, przesłany do Rady Ministrów z przychylnym wnioskiem Ministerstwa Sprawiedliwości odniósł ten skutek, że w II-ej kategorji wprowadzono nową tytulaturę, zaproponowaną przez nas: „kierownik sekretarjatu" i postawiono ją na pierwszem miejscu.

**Inne sprawy.**

Należy zaznaczyć, że ze spraw, o które czynione były zabiegi od dłuższego czasu, w okresie sprawozdawczym zostały zrealizowane. Do takich należy zaliczyć: przyznanie żonom urzędników legitymacyj kolejowych, przywrócenia pomocy lekarskiej i przyznania praktykantom, prowizorycznym i kontraktowym urzędnikom ulg kolejowych.

**Audjencje i zebrania.**

Prezydjum Zarządu Głównego odbyło szereg audjencyj w omawianych sprawach. Na audjencje zgłaszali się prezes kol. W. Sikorski i generalny sekretarz kol. Z. Szkolnicki.

Dnia 16 listopada 1933 r. na audjencji u p. Wiceministra Sprawiedliwości przedstawiono postulaty w sprawie zaszeregowania, dodatków służbowych, mianowania praktykantów, w związku z zapowiedzianem przez Rząd uchyleniem zawieszenia awansów w terminie rocznym po wejściu w życie nowej ustawy uposażeniowej oraz w sprawie dodatków służbowych i tabeli stanowisk.

W dniu 17.XI.1933 r. złożono dodatkowo na ręce Dyrektora Departamentu Osobowego memorjały w sprawie tabeli stanowisk i dodatków funkcyjnych.

Nadzwyczajny Zjazd Delegatów Zrzeszeń Urzędników Sądowych R. P., obradujący w Warszawie w dn. 8, 9 i 10 grudnia 1933 r. uchwalił jednogłośnie poprzeć całkowicie dotychczasową akcję Zarządu Głównego Centralnego Związku Zrzeszeń Urzędników Sądowych R. P. w sprawie zaszeregowania do nowych grup uposażeniowych i utrzymania nadal obecnego stanu hierachicznego stanowisk urzędniczych w sądownictwie.

Uchwałę tę wraz z odpowiedniem uzasadnieniem dla wymienionych spraw przedstawiono p. Ministrowi Sprawiedliwości.

W dniu 11.III.1934 r. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Centrali, w którem wzięli udział koledzy: prezes W. Sikorski, wiceprezes Wł. Trzemżalski, skarbnik L. Harkiewicz, generalny sekretarz Z. Szkolnicki, oraz członkowie Zarządu: St. Ebel, St. Olejowski, R. Rosenblüth, M. Wróblewski, J. Familjer, J. Paszta, L. Białokoziewicz i S. Walewski.

Po przedstawieniu szczegółowego sprawozdania z dotychczasowej działalności i zaaprobowaniu tejże zapadły uchwały:

Ustalono wytyczne dla dalszej działalności Centrali w sprawie awansów, emerytur, dodatków funkcyjnych i tabeli stanowisk, przyczem postanowiono zużytkować zaprojektowane przez kol. sekretarza Szkolnickiego memorjały w powyższych sprawach, ustanawiając w tym celu komisję redakcyjną w osobach kol. Szkolnickiego, Olejowskiego i Rosenblütha. Ponadto postanowiono popierać na terenie organizacyj zespolonych akcję w sprawie dostosowania ulg kolejowych do taryfy obowiązującej, rozszerzenia dodatków lokalnych na większe miasta, w których warunki drożyźniane dorównują stołecznym, a wreszcie akcję w sprawie przywrócenia dodatków rodzinnych.

Postanowiono wyjaśnić na terenie nadrzędnych zespolonych organizacyj kwestję ustosunkowania się organizacyj niezawodowych, które obecnie są w stadjum organizowania się w terenach.

Uchwalono zgłoszenie naszej Centrali w poczet członków Ligi Obrony Powietrznej Państwa i opłacanie normalnej opłaty członkowskiej. Ponadto postanowiono wnieść memorjał w kwestji udostępnienia urzędnikom sądowym sprzedaży znaczków L. O. P. P.

Uchwalono ogłosić w „Apelu" postanowienie Zarządu, wzywające urzędników sądowych i prokuratorskich, aby o zastępstwo, obronę i interwencję w sprawach dyscyplinarnych zgłaszali się do Centrali nie bezpośrednio, ale tylko za pośrednictwem właściwych Związków i Stowarzyszeń, których są fizycznymi członkami.

Dnia 28.III.1934 r. na audjencji u p. Wiceministra Sprawiedliwości przedstawiono omawiane memorjały, dotyczące: awansów, podstaw emerytalnych, tabeli stanowisk i dodatków funkcyjnych.

W dniu 27.X.1934 r. odbyło się plenarne zebranie Zarządu Głównego Centrali przy pełnym składzie członków z Warszawy i prowincji. Wobec dużego materjału, który należało omówić, zebranie przeciągnęło się na cały następny dzień (28.X), a pewne prace przygotowawcze w związku z mającą się odbyć audiencją i sama audjencja u p. Wiceministra Sprawiedliwości zahaczyły o trzeci dzień 29 października.

Po omówieniu wszystkich poszczególnych spraw i innych związanych z przepisami pragmatycznemi i uposażeniowemi oraz przyjęciu sprawozdania Prezydjum do wiadomości uchwalono:

1) zabiegać o zmianę tabeli stanowisk w tym kierunku, aby został zniesiony tytuł „pomocnika kancelaryjnego", jako nieodnoszący się do żadnej właściwości służby i poniżający godność osobistą urzędnika, a ustalenie nowych, dostosowanych do pełnionych funkcyj tytułów: dla III kategorji: „adjunkt, starszy kancelista, kancelista", zaś dla II kategorji: „kierownik sekretarjatu, sekretarz, podsekretarz";

2) ze względu na pokrzywdzenia, wynikłe z zaszeregowań oraz wobec faktu, że na wakujące stanowiska w wyższych grupach przyjmowani są praktykanci, albo urzędnicy prowizoryczni w najniższych grupach,

postanowiono wnieść memorjał o dokonanie awansów noworocznych, biorąc za podstawę stan etatów z dnia 1 lutego r. b. i z uwzględnieniem przesunięć, dokonanych w dniu 1 maja r. b.;

3) wobec tego, że jedynie w sądownictwie do stanowisk kierowniczych w sekretarjatach niema ustalonych dodatków funkcyjnych, uchwalono przedstawić p. Ministrowi odpowiedni memorjał z cyfrowem uzasadnieniem wydatków z tem połączonych;

4) wobec znacznych trudności, na jakie natrafia awansowanie urzędników sądowych do VI grupy uposażeniowej, postanowiono w tej sprawie przedstawić uzasadniony memorjał, domagający się unormowania tej kwestji.

Pozatem poprzeć akcję na szerszym terenie organizacyjnym i przedstawić następujące wnioski Ogólnemu Zrzeszeniu, wzgl. Centralnej Radzie Pracowniczej:

a) aby, nie zrzekając się wprowadzenia we właściwym czasie awansu automatycznego, domagac się brania przy awansach pod uwagę kwalifikacyj i starszeństwa służbowego, a ponadto dążyć do zmiany systemu kwalifikowania urzędników;

b) domagać się wydania zarządzenia, aby władze mogły dokonywać awansów i bezzwłocznego obsadzania opróżnionych stanowisk we własnym zakresie, bez potrzeby wyjednywania zezwoleń władz centralnych:

c) aby kandydaci na stanowiska urzędnicze, chociażby z wyższym cenzusem naukowym, rozpoczynali służbe na stanowisku praktykanta, gdyż zdarzają się wypadki, że kandydaci posiadający wyższe wykształcenie, otrzymują stanowiska w wyższych grupach, ze szkodą dla urzędników starszych, którzy wobec tego nie mogą być awansowani;

d) poprzeć akcję o uzyskanie 50% ulg w przejazdach publicznemi środkami komunikacyjnemi dla urzędników i ich rodzin, z uwzględnieniem istniejących taryf;

e) poprzeć akcję zespolonych organizacyj w kwestji unormowania państwowej pomocy lekarskiej z włączeniem do niej dentystyki, a ponadto w kwestji ulg w opłatach szkolnych.

Zarząd Główny wystąpił z inicjatywą szerszego rozwinięcia w programie prac poszczególnych Stowarzyszeń działalności społecznej i skoordynowania tej działalności. Nad sposobem zrealizowania tej inicjatywy zastanowi się komisja wniosków na Zjeździe Delegatów.

Zarząd zatwierdził dotychczasową działalność Zarządu ścisłego w sprawie nowego statutu (który obecnie jest już zatwierdzony) oraz upoważnił Zarząd ścisły do zwołania posiedzenia komisji dla opracowania jednolitego statutu dla związków okręgowych.

Ustalono, iż zjazd delegatów ma się odbyć w maju 1935 r. Zarząd postanowił wezwać poszczególne organizacje, aby przy wpłacaniu składek członkowskich do kasy Centrali podawały, za jaki okres czasu i za jaką ilość członków wpłaty uskuteczniają. Te dane będą na zjazdach miarodajne dla ustaleń komisji mandatowej, co do ilości głosów dla poszczególnych delegatów.

Zarząd upoważnił Prezydjum Centralnego Związku w osobach prezesa kol. Wacława Sikorskiego i generalnego sekretarza kol. Zenona Szkolnickiego do zwrotu i przewłaszczeniu gruntu w Solcu Kujawskim na rzecz pierwotnych właścicieli za wrotem ceny kupna i kosztów sporządzenia kontraktu.

Po zakończeniu obrad plenarnych Zarządu Głównego Centrali odbyła się zamówiona uprzednio audiencja w Ministerstwie Sprawiedliwości. Delegację, składającą się z prezesa kol. Sikorskiego, wiceprezesa kol. Trzemżalskiego (Katowice), oraz kol. Wróblewskiego (Poznań) i Olejowskiego (Lwów) przyjął p. Wiceminister Sieczkowski. P. Wiceministrowi przedstawiono szczegółowo postulaty urzędników sądowych, zawarte w uchwałach Zarządu Głównego, zapowiadając złożenie do odnośnych spraw memorjałów na piśmie.

P. Wiceminister przyjął delegację życzliwie i dał wyraz dla panujących nastrojów przez zaznaczenie, że Ministerstwo Sprawiedliwości w swoim zakresie zawsze przychylnie traktuje sprawy będące żywotnem zagadnieniem urzędników sądowych.

Dnia 20.III.1935 r. Wiceminister Sprawiedliwości p. Sieczkowski przyjął na dłuższej audjencji Prezydjum Zarządu Głównego Centralnego Związku Zrzeszeń Urzędników Sądowych w osobach prezesa W. Sikorskiego i generalnego sekretarza Z. Szkolnickiego. którzy przedstawili p. Wiceministrowi szereg spraw, dotyczących prawnego i materjalnego bytu urzędników sądowych oraz spraw związanych z ich urzędowaniem.

Poruszone były sprawy awansów lipcowych, dodatków za kierownictwo, tabeli stanowisk, dystrybutorów, obsadzania sekretarjatów przez aplikantów i zmiany przepisów obowiązujących w kierunku odciążenia sekretarjatów sądowych.

Dnia 11.IV.1935 r. ta sama delegacja przedstawiła i popierała sprawy awansowe i dodatków za kierownictwo u Dyrektora Departamentu Osobowego p. Dlouhy'ego. Niezależnie od tego Prezydjum Zarządu na oddzielnej audjencji czyniło kroki o zainteresowanie sprawą zmiany tabeli stanowisk i dodatków funkcyjnych p. Dyrektora Departamentu Administracyjnego, a ponadto w sprawach awansowych kilkakrotnie interwenjowało u odnośnych referentów w wydziale osobowym.

Prezydjum Zarządu Głównego, w okresie sprawozdawczym, zorganizowało dwa zjazdy delegatów: nadzwyczajny 8—10.XII.1933 r. i sprawozdawczy 12—13.V 1935 r.

Zarząd Główny odbył 4 plenarne posiedzenia (w tem jedno konstytuujące się i jedno przedzjazdowe), 11 posiedzeń w ścisłym Zarządzie i 72 nieprotokółowane konferencje prezydium, ponadto prezydjum brało udział z urzędu w 24 posiedzeniach komitetu redakcyjnego „Apelu“.

W okresie sprawozdawczym wniesiono 16 memorjałów, wydano 11 komunikatów. Wpływ pism wyrażał się w cyfrze około 450, udzielono odpowiedzi 211.

**Udział w innych organizacjach i reprezentacja.**

Prezes Zarządu Głównego kol. Sikorski, jako wiceprezes i członek Zarządu Ogólnego Zrzeszenia brał udział w 12 posiedzeniach tegoż Zarządu, 2 zjazdach delegatów, a nadto pełnił w ubiegłej kadencji obowiązki prezesa Ogólnego Zrzeszenia i Naczelnego Komitetu, gdyż funkcje te łączyły się razem w jednej osobie.

Ponadto brał udział w 7 posiedzeniach Naczelnego Komitetu Prac. Państw., Kolej. i Samorz., w 5 posiedzeniach Centralnej Rady Pracowniczej, w kongresie pracowników państwowych z ramienia Naczelnego Komitetu, w Zjedzie reprezentacji Zawodowej i 14 posiedzeniach jako członek kierownictwa Reprezentacji.

Generalny sekretarz również brał udział we wszystkich zebraniach Ogólnego Zrzeszenia, a nadto pełnił w ubiegłej kadencji funkcje sekretarza, a obecnie został powołany na skarbnika. Skarbnik kol. Harkiewicz

powołany jest w Ogólnem Zrzeszeniu do komisji rewizyjnej.

Na zaproszenie Związku Lwowskiego prezes Sikorski, wiceprezes Trzemżalski i gen. sekretarz Szkolnicki brali udział w poświęceniu lokalu związkowego w gmachu własnym we Lwowie i uczestniczyli w 2-ch zebraniach: ogólnem Związku i ogólnem komorników, na którem zapadła uchwała przyłączenia się komorników do Związku Urzędników Sądowych we Lwowie.

Prezes i sekretarz odbyli z zarządem Stowarzyszenia Urzędników Sądowych w Lublinie konferencję na temat stworzenia związku apelacyjnego.

Wyjeżdżali również do Siedlec 11 czerwca 1933 r. w celu zorganizowania kolegów z Siedlec i Białej Podlaskiej w stowarzyszenie okręgowe.

Na zaproszenie prezes wziął udział w zebraniu dorocznem Związku Poznańskiego i Toruńskiego w Poznaniu, gdzie nastąpiło połączenie tych dwóch Związków, a niezależnie od tego wyjeżdżał jako delegat z ramienia Ogólnego Zrzeszenia do innych organizacyj: do Poznania, do Lwowa i przy okazji wyjazdu do Radomia odbył konferencję z kolegami z zarządu radomskiego.

Biorąc udział w zebraniach koledzy delegaci zabierali zawsze głos i w wyczerpujących przemówieniach na tematy organizacyjno-zawodowe oświetlali sprawy, będące przedmiotem aktualnych zagadnień.

Prezydjum Zarządu Głównego w osobach kol. Sikorskiego i Szkolnickiego oraz redaktora „Apelu" kol. Przyłuskiego, na specjalne zaproszenia, brało udział w odczytach zorganizowanych przez Stałą Delegację Zrzeszeń i Instytucyj Prawniczych R. P. oraz Radę Naczelną Zrzeszeń Asesorów i Aplikantów Sądowych R.P.

Pozatem Prezydjum, pełniąc funkcje reprezentacyjne, złożyło szereg wizyt urzędowych noworocznych, świątecznych u p. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, w Ministerstwie, u pp. Prezesów sądów, a m. in. z okazji bytności w Poznaniu u Prezesa i Prokuratora Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Ponadto prezes Sikorski z ramienia Związku brał udział w dwóch dorocznych zebraniach Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów R. P. oraz w zebraniu Zrzeszenia Asesorów i Aplikantów Sądowych R. P.

### Obrony indywidualne.

W działalności Prezydjum poważną pozycje zajmują obrony dyscyplinarne z urzędu i z wyboru. Ustawowy, organizacyjny i koleżeński obowiązek kolegów ze ścisłego prezydjum (prezesa i generalnego sekretarza) stawiają ich na posterunku niesienia pomocy kolegom zgłaszającym się o pomoc obrończą. W okresie sprawozdawczym obron takich w sądzie apelacyjnym w Warszawie i w Ministerstwie Sprawiedliwości wykonano około stu trzydziestu, z rozłożeniem tej liczby z małemi wyjątkami, na wskazane osoby z prezydjum

### Sprawy organizacyjne.

Stosownie do uchwał poprzedniego sprawozdawczego zjazdu delegatów, odbył się w dn. 8—9 grudnia 1933 r. nadzwyczajny zjazd, zadaniem którego było uchwalenie statutu. Uchwały poprzednich zjazdów zmierzały do zmiany struktury organizacyjnej i przekształcenia Centralnego Związku Zrzeszeń na Związek osób fizycznych, z podziałem na koła i okręgi (względnie okręgi i oddziały). Wobec różnic, jakie zarysowały się w poglądach niektórych delegatów na formę ustrojową, zjazd wyniósł uchwały, które sankcjonowały dotychczasowy stan rzeczy. Przyjęty nowy statut rozszerzył tylko i uzupełnił dotychczasowe postanowienia i zmienił nazwę na: Związek Zrzeszeń Urzędników Sądowych R. P. Do jednej z ważniejszych zmian uzupełniających należy zaliczyć postanowienie, dysponujące jednolity statut dla wszystkich Zrzeszeń, wchodzących w skład Związku. Materjał do takiego statutu w postaci projektów nadesłały Związki: Lwowski i Katowicki, a powołana przez nadzwyczajny zjazd komisja w składzie kolegów: Hostyńskiego, Ebla, Trzemżalskiego, Wadowskiego, Stramera, Adamczuka, Familjera i Osowskiego pod przewodnictwem prezesa Sikorskiego w dniu 9—11 maja 1935 r. uskuteczni prace przygotowawcze i przedstawi projekt jednolitego statutu na zjazd.

Celem większego uporządkowania spraw organizacyjnych i stworzenia jednolitej struktury wewnętrznej Związku, prezydjum wystąpiło z konkretnym wnioskiem stworzenia na ziemiach województw centralnych i północno-wschodnich związków apelacyjnych.

### Sprawozdanie kasowe.

Z uwagi na to, że Zarząd Główny zamierza sprawozdaniem kasowem objąć całkowity okres sprawozdawczy, sprawozdanie to zostanie rozesłane bezpośrednio przed Zjazdem, a ponadto będzie wydrukowane i rozdane delegatom przybyłym na Zjazd.

### Organ prasowy.

Miesięcznik „Apel", prasowy organ Centrali, powstał 1 stycznia 1928 r. i liczy 8-my rok istnienia, opierając swój żywot na wolnej, jak dotąd, prenumeracie. Wydawnictwo istnieje na podstawie wewnętrznego regulaminu.

Komitet redakcyjny stanowią: Dembicka Marja, Harkiewicz Leonard, Małkowska Helena, Przyłuski Jerzy (jednocześnie naczelny redaktor), Sikorski Wacław i Szkolnicki Zenon.

„Apel", jak to już zaznaczaliśmy niejednokrotnie, spełnia rolę łącznika między Zarządem Głównym a członkami, rozsianymi na całym obszarze państwa, a jednocześnie stanowi trybunę słowa pisanego, zabierając głos w sprawach aktualnych, dotyczących ogółu sądowo-urzędniczego. Będąc wyrazicielem naszych myśli i poglądów, broni nasz stan, występując w obronie praw, w obronie bytu urzędnika sądowego.

Poza memorjałami i różnego rodzaju komunikatami „Apel" zamieścił w ostatniej kadencji artykułów w sprawach: organizacyjnych — 20, pragmatycznych — 9, uposażeniowych — 19, ulg kolejowych — 4, emerytalnych — 3, pomocy lekarskiej — 2, przepisów prawnych — 7, zawodowych, związanych z pracą biurową — 10, i przeszło 30 na różne tematy żywotne i aktualne. Pozatem w „Apelu" zamieszczane jest orzecznictwo, ważniejsze rozporządzenia i bogaty przegląd prasy, ilustrujący życie i prądy innych pokrewnych organizacyj.

Pismo nasze nie odbiega w swej treści od podobnych pism innych poważnych ugrupowań pracowniczych i spotyka się często na łamach tych pism z uznaniem.

„Apel" jest rozsyłany z urzędu do Ministerstwa Sprawiedliwości, do Prezesów i Prokuratorów sądów, wszystkich państwowych bibljotek (na ich żądanie), oraz do innych związków w drodze wzajemnej wymiany.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło do Administracji „Apelu" — 205 listów, odpowiedzi udzielono — 107 (nie licząc setek monitów i koresp. z pocztami).

Na zasadzie §§ 27 i 29 statutu, zatwierdzonego decyzją Komisarza Rządu m. st. Warszawy z dn. 20 grudnia 1934 r. Nr. B.S. II-7/1287,

**Zarząd Główny Związku Zrzeszeń Urzędników Sądowych i Prokuratorskich R. P.**

zwołuje niniejszem

# ZJAZD DELEGATÓW

**który odbędzie się w dniach 12 i 13 maja 1935 r. w sali posiedzeń Sądu Najwyższego w Warszawie, pl. Krasińskich 5 — z następującym porządkiem dziennym:**

*Niedziela, dnia 12 maja 1935 r.*, początek o godzinie 10 rano:

1) otwarcie Zjazdu Delegatów, 2) wygłoszenie referatów, 3) wybór Komisji Mandatowej,

Przerwa.

4) sprawozdanie Komisji Mandatowej, 5) wybór Komisyj: a) statutowej, b) budżetowej, c) wnioskowej, 6) odczytanie protokółu z poprzedniego Zebrania Delegatów, 7) sprawozdanie z działalności Zarządu, sprawozdanie kasowe i wnioski Komisji Rewiz., 8) prace w Komisjach.

*Poniedziałek dnia 13 maja 1935 r.*, początek o godzinie 9 rano:

9) sprawozdanie Komisyj i uchwalenie decyzyj, 10) wybór Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Komisji Arbitrażowej, 11) wolne wnioski.

Nowo zatwierdzony statut Związku Zrzeszeń będzie wszystkim członkom rozesłany osobno. Poniżej zamieszczamy postanowienia statutu, odnoszące się do warunków uczestnictwa w Zjeździe Delegatów.

§ 25. Zjazd Delegatów składa się: 1) z delegatów Zrzeszeń, wchodzących w skład Związku Zrzeszeń, 2) z członków Zarządu Głównego Związku Zrzeszeń, 3) z naczelnego redaktora wydawnictwa związkowego.

§ 26. Zrzeszenie, liczące poniżej 100 członków wysyła jednego delegata, Zrzeszenia liczące powyżej 100 członków wysyłają jednego delegata na każdych 100 członków, przyczem każda pozostała ilość członków ponad 50, liczy się za pełne sto.

Zgodnie z uchwałą Ogólnego Zebrania Delegatów Zrzeszeń z dnia 21 maja 1933 r. zawiadamiamy, że przyznanie mandatów nastąpi na podstawie obliczenia ilości członków, za których odnośne Zrzeszenie wpłaciło Związkowi Zrzeszeń składki członkowskie. Delegaci mają być zaopatrzeni w pisemne pełnomocnictwa swych Zrzeszeń, z wymienieniem ilości członków danego Zrzeszenia. Koszta delegacji pokrywają Zrzeszenia wysyłające delegatów.

Wszelkie wnioski mogą być zgłaszane najpóźniej na trzy dni przed Zjazdem Delegatów, na ręce prezesa Związku Zrzeszeń kol. Wacława Sikorskiego; wnioski zgłoszone później, nie będą poddane rozważaniu Zjazdu Delegatów.

Adresy w korespondencji ze Związkiem Zrzeszeń: prezes kol. Wacław Sikorski, Warszawa pl. Krasińskich 12 (tel. 11-92-49); generalny sekretarz kol. Zenon Szkolnicki, Warszawa, pl. Krasińskich 5 (tel. 11-14-24).

Jednocześnie komunikujemy, że Prezydjum Zarządu Głównego wystąpiło do Ministerstwa Sprawiedliwości z prośbą o wydanie zarządzeń urlopowych dla uczestników Zjazdu Delegatów.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1935 r.

Za Zarząd:

**Generalny Sekretarz:** (—) *Z. Szkolnicki*

**Prezes:** (—) *W. Sikorski*


| | | |
|---|---|---|
| Redakcja i Administracja (tel. 11-10-76), Warszawa, pl. Krasińskich 5. | Redaktor przyjmuje interesantów od g. 9—12, z wyjątkiem niedziel i świąt | Konto Zarządu Centralnego Związku w. P. K. O. Nr. 595 |

*Cena prenumeraty:* kwartalnie z przesyłką — 1 zł. 50 gr. Rocznie — 6 zł. Cena numeru 50 gr., podwójnego 1 zł.

| | | |
|---|---|---|
| Str. — 300 zł.; ½ str. — 150 zł.; ¼ str. — 75 zł.; ⅛ str. — 40 zł. | Ogłoszenia: Miejsca zastrzeżone o 25% drożej. Artykuły ogłoszeniowe: str. — 400 zł.; ½ str. — 200 zł. | Ogłoszenia przyjmuje i za dział ogłoszeniowy odpowiada: *Józef Czuwała.* Warszawa, Plac Krasińskich 5 (od g. 8—15) i Wileńska 11 m. 63 (od 16—20) tel. 11-14-24 dod. Rachuba |

Naczelny Redaktor: **Jerzy Przyłuski** Wydawca: Centr. Związek Zrzeszeń Urzędników Sądowych Rz. P.

*DRUKARNIA*
*ZWIĄZKU ZAWODOWEGO*
*PRACOW. SAMORZ. TERYT. R. P.*
*WARSZAWA, PL. KRASIŃSKICH 6*
*TELEFON Nr. 11-44-04*